

СЪВРЕМЕННИ ПРОБЛЕМИ И ТЕНДЕНЦИИ В ИКОНОМИКАТА НА ЕГИПЕТ

Доц. д-р [Карим Наама](#)
[ВТУ “Св.Св. Кирил и Методий”](#)

Катедра “ МИО “

Abstract:

The Egyptian economy continues to attract foreign capital in all fields of activity, and FDI has been gathering speed since 1989, when the Investment Law was revised so as to allow foreign companies 100 percent ownership of projects. Over the past three years, FDI was further boosted by the upturn in economic growth and by the series of structural reforms and liberalization measures undertaken since 1991. UNCTAD comparisons show that Egypt ranked ninth among host developing countries in terms of the size of FDI flows that have materialized over the 1981 to 1992 decade, with a reported cumulative value of FDI of \$7.8 billion. Figures published by Egypt's Investment Authority show that the participation of foreign capital in law 230 projects (that is excluding those operating in petroleum, those related to law 1 for tourism or those under the umbrella of Law 159 for companies) reached a cumulative equity value of LE 13 billion by mid 1996 at 30 percent of total authorized capital of LE 44 billion. In dollar terms (given the three large devaluation of 1979, 1987, and 1991), and when account is taken of total investment cost (by adding long term loans), the figure for Law 43 FDI would be significantly larger.

Ключови думи: Египет, БВП, предприемачество, външна търговия, туризъм, банкова система, мегапроекти

JEL класификация: E01, O11, O55

Въведение:

Оценките за съвременното състояние на икономиката на Арабска Република Египет, която е една от най-големите развиващи се

страна се различават твърде много помежду си. Според официалната статистика нарастването на БВП /Брутния вътрешен продукт/, реално пресметнато надхвърля 6 % годишно, инфлацията е с ниско равнище, бюджетният дефицит на платежния баланс за текущите операции спада, златните и валутните резерви си остават стабилни. В същото време превишението на бюджетните разходи над доходите през изтичащата финансова година /нейният край се пада в средата на календарната година/ се оказва, че е по-голямо от първоначално прогнозираното, лихвеният процент достигна твърде високо равнище, конюктурата на фондовия пазар през последните месеци се характеризираше с най-дълбок спад от 1998 г. насам. Обаче в страната не се открива нищо подобно на криза.

I. По отношение на предприемачеството състоянието на икономиката на АРЕ се оценява малко по-различно. Деловите кръгове отбелязват недостига на средства в свободно конвертируема валута, продължаващото нарастване на складовите запаси от продукция на много фирми, а също и разминаването между правителствената статистика и реалното положение /отчасти и поради съществуващата в страната полулегална икономика/. Някои наблюдатели са склонни да твърдят, че създамата се ситуация е близка до рецесията.

Определен оптимизъм будят признатите в края на миналата година грешки в икономическата сфера от кабинета и започналото изпълнение на мерки по тяхното отстраняване. Основната правителствена инициатива, която беше предприета през текущата година беше преминаването към нова система за формиране на курса на националната валута, неговото “регулирано фиксиране спрямо американския долар в строго ограничен интервал” се оценява по различен начин. Някои икономисти смятат, че курсът на

египетския фунт спрямо паричната единица на САЩ е все още завишен, а ЦБ на АРЕ все още не е в състояние да работи ефективно в рамките на новата валутна система.

В банковите кръгове се изказва съжаление по повод на това, че ЦБ се отказа в началото на 1999 г. от използването на валутните резерви, от повишаването за известно време на лихвения процент и от въвеждането на плаващ курс за египетския фунт. При подобен сценарий валутните резерви, макар и в по-малък обем биха могли да бъдат запазени, а реалният курс на националната валута щеше да бъде достигнат много по-бързо.

Фактически /наистина, все пак неофициално/, преминаването към плаващ курс беше осъществено още в средата на миналата година. Обаче липсата на ясна правителствена политика доведе до явно занижаване на стойността на фунта. Премиер министърът А. Обейд обяви преминаването към новата система за формиране на валутния курс. Беше осъществено “обвързване” на египетския фунт към долара в съотношение 3,85 фунта за долар. Валутните дилъри получиха правото да извършват операции с отклонение от базовия курс, но не повече от плюс/минус 1% за денонощие. В резултат от въвеждането на тази система стойността на националната парична единица постепенно се понижи до 3,9 ег. Ф. за долар. Обаче на практика продажбата на свободно конвертируема валута и до сега се лимитира, а банките отказват да продават долари по официалния курс. Сделките се осъществяват в пропорция не по-малко от 4 ег. Ф. за долар. Повечето банкери извън ЦБ смятат, че официалният курс е нереален.

Ако валутната политика на централните власти не даде очаквания резултат, то поне техните действия за изравняване на платежния баланс се оказаха твърде ефикасни. Наблюдава се съкращаване на превишението на износа над вноса, до минимум беше сведен “износът на капитали”. Тези тенденции дадоха

възможност да се стабилизира положението във финансовата сфера, но за нормализирането на ситуацията в икономиката като цяло е необходимо да се възстанови доверието на местните и чуждестранните предприемачи.

Дефицитът във външнотърговския баланс през първата половина на 2000/01 финансова година /юли – декември/ възлизаше 4814 млн дол.; съответно, за цялата година отрицателното салдо вероятно няма да превиши 10 млрд. За предните три години въпросният показател беше на нивото от 12 млрд за година. Прогресът е постигнат благодарение на значителното нарастване както на износа на нефт, така и въобще на износа, а също и на задържането на вноса в разумни граници.

Подобри се съответно и състоянието на платежния баланс. Негова важна съставляваща част са доходите от туризма, които на съвременния етап постепенно се увеличават и надхвърлят 4,5 млрд дол. Годишно. През финансовата 1997/1998 г. те не достигаха и 3 млрд. дол. /По това време оказаха негативно влияние трагичните събития в Луксор./

Известно безпокойство предизвиква положението с паричните преводи на египтяните, които работят временно извън АРЕ: През периода юли – декември 2000 г. те чувствително се съкратиха. Причината се състои в това, че частните ремитенти оценяваха официалния курс на египетския фунт като завишен и затова прехвърляха спечелените средства посредством алтернативни канали.

Дефицитът в платежния баланс по текущите операции през първата половина на финансовата 2000/01 г. възлизаше на 270 млн. Дол., докато през предходните три години той се равняваше средно на 1,8 млрд. дол.

Балансът в движението на капиталите отразява рязкото съкращаване на постъпленията от преки инвестиции в страната,

което отчасти бе обусловено от вялото осъществяване на програмата за приватизация. Рязкото изменение на показателя, който фигурира в баланса на платежните отношения с външния свят по перото “грешки и пропуски” / - 1312 млн. дол. за финансовата 1998/99 г. и 679 млн. през първата половина на финансовата 2000/01 г./ е свързано с мащабите на “износа на капитали”.

В крайна сметка, дефицитът на платежния баланс за първата половина на текущата финансова година се оказа равен на 712 млн. дол., докато за предишните две години той надхвърляше общо взето 5 млрд. дол. Официалните валутни резерви /равняващи се по оценка на 13 – 14 млрд. дол./ бяха достатъчни за покриването на общонационалните потребности от внос в продължение на 10 месеца.

В тези условия египетското правителство се подготвя за своеобразен изпит: първата емисия на еврооблигации на официално равнище и тяхното пласиране трябва да демонстрират степента на оказваното доверие от страна на международните инвеститори към управленската система на египетската икономика. Контролът над операциите с еврооблигации е възложен на влиятелните финансови групи “Merrill Lynch“ и “Morgan Stanley Dean Witter“.

За укрепването на положителния имидж на Египет в очите на чуждестранните предприемачи спомага засилването на интеграцията му със световната икономика. При това първостепенна роля тук играе развитието на външноикономическите връзки на тази страна.

II. Външната търговия на АРЕ ще получи мощен импулс за понататъшния си растеж в резултат от подписването на съглашението за асоциирано членство на Египет в ЕС /40 % от външнотърговския оборот на АРЕ са насочени към тази общност/. Преговорите за неговото сключване продължиха 5 години. През януари 2001 г. беше парафиран обобщаващият документ. В

съответствие с него 12 години след ратификацията му трябва да завърши създаването на зоната за свободна търговия /ЗСТ/. Трябва да се обърне внимание, че от тематика та на съглашението е изключена търговията с автомобили и селскостопанска продукция. Реализирането на постигнатите договорености ще бъде стимул за привличането в Египет на чуждестранен капитал и за понататъшното рационализиране на стопанския живот на страната.

Египетските износители вече имат безмитен достъп до пазарите на ЕС за всички стоки с изключение на продоволствие, памук и памучна прежда. При тези условия се появява въпросът за подписването на отбелязаното съглашение, което ще засили уязвимостта на националните производители в резултат от изострянето на конкурентната борба със западноевропейските компании. Министърът на икономиката и на външната търговия Ю. Бутрос Гали вижда позитивната роля на този документ в създаването на предпоставки за продължаването на стопанските реформи в страната. През началния етап от реализирането на договореностите с ЕС се намаляват митата върху суровините и производственото оборудване, което е в съзвучие с интересите на много египетски промишлени компании. Готовата продукция, която е произведена в Египет ще се окаже в условията на жестока конкуренция едва след като измине определено време.

В качеството си на участник в Световната търговска общност /СТО/ Египет не е длъжен да подписва такива съглашения за ЗСТ, които дават на едната от договарящите се страни значително повече преимущества, отколкото на другата. Именно такъв недостатък имаха предишните договорености между ЕС и АРЕ. Новото съглашение открива за западноевропейските стоки широк достъп до египетския пазар /това, разбира се, ще стане не изведнъж, а поетапно/. По такъв начин фактически се изравнява "игровата зона" за двата участника в ЗСТ.

Съществена особеност на съглашението представлява включването на материалите и компонентите от Йордания, Мароко и Тунис, които се използват при производството на египетска продукция за износ в ЕС в добавената стойност в АРЕ. Така ЕС се стреми да стимулира търговията между развиващите се страни, още повече, че това става в условия, когато се подготвят аналогични либерализационни съглашения между ЕС и държавите от блискоизточния и северноафриканския регион.

През съвременния етап Египет либерализира своята митническа тарифна система по три основни направления: първо, в съответствие със задълженията в рамките на СТО /средният размер на митата трябва да бъде снижен до 20 %; техният размер вече бе подложен на значително съкращение/; второ, в рамките на държавната политика за реформиране на националната икономика /осъществено е снижаване на митническите тарифи за редица позиции/; трето, за съответните клаузи на регионалните търговски съглашения /наред с документа, подписан с ЕС действа съглашение с Общия пазар за страните от Източна и Южна Африка – КОМЕСА, което е сключено преди 4 години и Панарабско съглашение за свободна търговия/.

Според мнението на специалисти от Египетския център за икономически изследвания договореностите с ЕС ще окажат по-осезателно въздействие върху египетската икономика, отколкото договореностите, сключени в рамките на СТО. Изпълнението на съглашенията, подписани в хода на “Уругвайския кръг” от многостранните преговори в рамките на ГАТТ/СТО няма строго задължаващ характер.

Като цяло може да се очаква влошаване на платежния баланс на Египет поради засилването на дисбаланса на неговата външна търговия в условията на либерализирането на световните стопански връзки. Общата негативна тенденция в платежните отношения с

външния свят ще дестабилизира нарастването на доходите на страната от международния туризъм.

III. Туристическият бизнес в Египет се развива с високи темпове: през финансовата 1999 / 2000 г. е регистриран рекорден приток на чуждестранни туристи: 5,5 млн. души са посетили световно известните Египетски пирамиди, извършили са пътувания по Нил и/или са почивали на курортите, намиращи се на брега на Червено море. Валутните постъпления от туризма достигнаха 4,3 млрд. дол., което е с 33 % повече в сравнение с 1998 / 99 финансова година\ тенденция на към бърз растеж се наблюдава и през текущата календарна година. Средностатистическият чуждестранен турист изразходва в Египет все по-големи суми /по данни от 2000 г. – около 800 дол., което е със 7 % повече от 1999 г./ . Продължителността на престоя също се увеличава /през миналата година тя се е увеличила в сравнение с 1999 г. със 7 дни/. Доминиращо положение в разглежданата сфера от националната икономика заема държавният сектор. Броят на заетите в областта на туризма достига до 150 хил. души.

През последните тримесечия се появиха признаци за влошаване на положението на туристическия бизнес на АРЕ. Притежателите на хотели, особено по брега на Червено море бяха принудени да намалят цените на хотелските стаи с цел предотвратяване спада в потока от туристи, който се забеляза в началото на текущата година. Определено въздействие върху състоянието на отрасъла оказват външни фактори. В края на 90-те години развитието на курортите по Червено море получи допълнителен импулс във връзка със спада на туризма в Турция /поради земетресението и проявите на кюрдските сепаратисти/. Обаче след девалвацията на турската лира /Вж. БИКИ, 13 март, 2001 г./ стандартният пакет за чуждестранните гости в немски марки и

английски лири съществено поевтиня, което се отрази благоприятно на туристическия бизнес в Турция. В същото време “обвързването” на египетския фунт към долара доведе само до слабо обезценяване на египетската валута /в сравнение с началото на миналата година/. При такива условия не се очаква допълнителен приток от туристи от Европа в АРЕ, още повече, че еврото малко отслабна спрямо американския долар. Негативно влияние на разглеждания отрасъл може да оказва и изострянето на отношенията между евреите и палестинците, макар че до месец май 2001г. не се забелязва такава зависимост.

Целта на египетското правителство е да се удвои притокът от чуждестранни туристи в страната /до 10 милиона души/ и доходът от отрасъла туризъм /до 10 милиарда дол./ За да се изпълни набелязаното е разработена специална маркетингова програма, изграждат се летища и съвременни шосейни пътища.

IV. Експлоатирането на Суецкия канал в миналото е носело за Египет повече доходи, отколкото чуждестранните туристи. През съвременния период ситуацията се промени съвсем противоположно. Въпреки това събирането на такси за преминаването на плавателни съдове през канала продължава да бъде един от основните източници на свободно конвертируема валута за Египет. През 2000 г. услугите на този воден път са ползвали повече от 14 хиляди танкери, сухотоварни, военни и пътнически плавателни съдове. От друга страна, до сега не е достигнат показателят от 1996 г., т. е., регистрираното до началото на финансовата криза в Азия, която се отрази негативно на международната търговия като цяло и на осъществяваната по море, в частност. Обаче, ако се вземе под внимание тонажът на плавателните съдове /именно на тази база се определя размерът на таксите за преминаването през канала/, то 2000 г. ще се окаже

рекордна. Египет получи доход в размер на повече от 1,9 милиарда дол., което е с 6% повече, отколкото през 1999 г. управлението на Суецкия канал се стреми да максимизира постъпленията в хазната от това перо, като маневрира по подходящ начин с размера на таксата за преминаване през канала. Пропускателната способност на този воден път е 80 кораба за денонощие. Обаче на практика през него преминават около 40 големи и средни плавателни средства.

Като правило обемът на превозваните товари е по-голям в посоката от юг на север, отколкото в обратно направление. Сериозна конкуренция на канала прави и тръбопроводът, по който се транспортира нефт от Близкия Изток. Твърде много се прилага и следният комбиниран вариант: на терминала Айн Сухна нефтът се прехвърля от танкерите, чиято водоизместимост не им позволява да преминават през канала в нефтопровода "Сумед", построен през 1967 г., когато каналът не се използваше заради военните действия в региона. Обратното натоварване на танкерите се извършва в околностите на Александрия.

Измежду мерките за усъвършенстване работата на канала следна да се отбележи проектът /на стойност 400 милиона дол./ за издълбаването на канала с цел да се обслужват плавателни съдове, газещи до 62 фута. През следващото десетилетие е набелязано да се увеличи тази граница с още 10 фута. Управлението на Суецкия канал си е поставило целта да се постигне такава дълбочина, при която да стане възможно преминаването на танкери с водоизместимост 350 хиляди тона.

V. Реализирането на мегапроекти е характерна черта за икономическия живот на Египет през съвременния етап. Три от тях е определено да изпълняват първостепенна роля – в Тошка, на Северен Синай и в Източен Овейнат, където се предвижда да се развие аграрно-промишлен комплекс на базата на стопанското

усвояване на площите. Първите два проекта предвиждат да се използват широко водните ресурси на Нил, а третият – подземните води. още две едромащабни инициативи са свързани с създаването на пристанищно-промишлени зони в Суецкия залив и в източен Порт Саид. Западните икономисти препоръчват на своите икономисти да обърнат внимание на последните два проекта, тъй като те се отличават с нужната обосновааност. В същото време египетската общественост възприема като най-значим проекта в Тошка /Южен Египет/. Въпросната инициатива предвижда да бъдат използвани водните ресурси на езерото Насър с обем около 5,5 милиарда куб. м. В рамките на годишната квота, отредена за Египет, според съглашението със Судан. Скептиците смятат този проект за слабоефективен в икономическо отношение и се съмняват дали усвояваният район ще бъде привлекателен за населението поради екстремалните метеорологични условия. Обаче правителството не вижда друг изход от критичната ситуация, която налага да се осигури продоволствие за бързо увеличаващото се население и нови работни места за младежите. Планира се изграждането на една от най-големите помпени станции в света, която ще прехвърля вода от езерото Насър в 72-километровия канал “Шейх Заид бен Султан Ал Нахайяна” /именно той е отпуснал за въпросния проект 100 милиона долара/. По бетонно легло с четири разпределителни ръкава водата ще достига до обработваеми парцели с обща площ 540 хиляди акра. Капиталовложенията за построяването на канала и на помпената станция /запланувано е то да завърши към октомври 2002 г./ ще достигнат 1,67 милиарда дол., а за реализирането на целия проект в Тошка – 80 милиарда,, от които 20% ще постъпят от държавата и 80 % - от частния сектор. В проекта е заложено производство за износ на ранни плодове и зеленчуци /като бъдат изпреварени сроковете за узряването, които са характерни за Европа/ при минимални разходи на водни ресурси. В резултат на това към 2017 г. жизненото равнище

на населението от този район, което е около два милиона души трябва да надмине характерното ниво за жителите от долината на Нил. Едва ли ще се окаже, че материалните ресурси няма да бъдат достатъчни за реализирането на този мегапроект, понеже той се смята за “рожба” на президента Мубарак /именно такава “рожба” беше например Асуанският язовир за Г.А. Насър/. Проблемът се заключава в това дали ще проявят интерес към сателитните проекти инвеститорите, които са в състояние да финансират усвояването на земите, изграждането на съвременни напоителни системи, създаването на транспортна мрежа, по която продукцията да бъде превозвана от отдалечените южни райони на страната. До сега единственият едър частен инвеститор е саудитският бизнесмен принц Ал Валид бен Талал, чиято компания “Kingdom Agricultural Development“ получи един от четирите блока, обособени от египетското правителство. По технология на калифорнийската корпорация “Sun World International“ е предвидено да се отглеждат високодобивни сортове грозде, костилкови и други култури. Първоначалните опити показаха голямата резултатност от тяхното отглеждане в района на Тошка. Принц Ал Валид очаква 20 %-на възвращаемост на вложения капитал /който ще възлезе към 600 млн. дол./.

Друг крупен проект с международно значение, който се осъществява в Египет е т. нар. Инициатива в басейна на Нил /Nile Basin Initiative/, която се реализира от 1999 г. с подкрепата на МБРР. Този мегапроект, получил одобрението на всички страни от региона с изключение на Еритрея предвижда сътрудничество между държавите – участнички в рамките на проекти по производството и износа на електроенергия, организирането на всеобхватен контрол над състоянието на околната среда, предотвратяването със съвместни усилия на последствията от сушата и наводненията.

Египетските и етиопските власти оценяват извършената вече работа като “твърде полезна и резултатна”. В близко бъдеще предстои да се създаде юридическата основа за реализирането на съвместните проекти и подписването на многостранно съглашение между 10 страни от региона. Основният проблем при подготовката е определянето на принципите за разпределяне на водните ресурси на Нил. Делът на Египет според съглашението със Судан, сключено през 1959 г. е 55,5 млрд. куб. м. годишно, а на Судан е 18,5 млрд. куб. м. понастоящем огромно количество водни запаси - 10 милиарда куб. м се губи поради изпаренията на ез. Насър и на Асуанския язовир /построен с участието на СССР/. Етиопия, която ни беше участник в предишното съглашение оказва по-голямо влияние върху обезпечаването с води на АРЕ, понеже именно на нейната територия се намира началото на Сини Нил, който дава на Египет 85% от всичката речна вода. Нееднократно се е налагало АРЕ да отстоява своето право да получава дела, залегнал в съглашението със Судан. Етиопия, която често понася катастрофални засушавания претендира за значителна част от водните ресурси от басейна на Нил. Във връзка с демографското увеличаване АРЕ разчита да се увеличи неговият дял, понеже в противен случай на глава от населението към 2005 г. ще се падат вече не 981 куб. м /1996 г./, а само 637 куб. м вода. За критичен праг се смята нивото на нейното потребление от 1000 куб. м. Ако той не бъде достигнат, то преобладаващата част от населението ще остане под линията на бедността.

Един от основните проблеми в живота на съвременен Египет е пренаселеността на долината на Нил /особено в района на Кайро/ при наличие на огромни неусвоени пустинни територии. Фактически 66 милиона египтяни са концентрирани върху 5 % от територията на страната. Мероприятията, които е планирало египетското правителство трябва да променят тази ситуация. Към 2007 г. се

предвижда да се увеличат заселените площи с 25 % благодарение на разширяването на обработваемите земи с 3,4 млн. акра. Обаче за реализирането на тези проекти са необходими огромни финансови средства, голяма част от които трябва да постъпи като банкови заеми и кредити. В тази връзка се възлага голяма отговорност на финансовите учреждения в Египет.

VI. Банковата система на тази страна се състои приблизително от 80 банки, сред които се откроява Националната банка на Египет с активи от 74 милиарда египетски фунта /19 млрд. дол./. открити са приблизително 9 милиона банкови сметки, което очевидно е недостатъчно за страна с 66-милионно население. Услугите на дребно в разглежданата сфера се оказват в твърде ограничени мащаби. В рамките на реформите, които египетското правителство предприе през втората половина на 90-те години беше разрешено на чужди компании да увеличат своето участие в съвместни банки и дори да ги купуват. Фактически беше осигурен приток от чуждестранен капитал в разглеждания отрасъл. "Citibank" придоби 20 % от акциите на местната инвестиционна банка "EFG Hermes". Настаниха са в Египет също корпорацията "Arab banking" /със седалище в Бахрейн/, "Banque Nationale de Paris", "Barclays Bank" и др. през октомври 2000 г. "HSBC" изразходва 503 млн. египетски фунта за увеличаването на своя дял от капитала на "Egyptian-British Bank" /новото име стана HSBC Egypt/) до 90 %. Не всички подобни сделки протичат гладко. Кувейтската национална банка, която е една от най-влиятелните в банковата сфера на арабския свят се отказа от покупката на малката "Misr America International Bank", макар и както и преди да появява интерес към придобиване на банкова собственост в Египет.

Ако се анализира структурата на банковия сектор на АРЕ, според размера на активите може да се направи извод, че

доминиращо положение имат четири държавни банки. Като общо 65 % от всички активи в този отрасъл принадлежат на държавата. В същото време нейният дял, макар и бавно, но все пак намалява. Голямата четворка / “National Bank of Egypt, Banque du Caire, Banque Misr, Bank of Alexandria” / има значително влияние в националната икономика, благодарение на това, че тези банкови компании имат едра собственост в промишлеността, селското стопанство, финансовия сектор и в други сфери. През периода на неотдавнашното забавяне в икономиката държавните банки продължаваха да увеличават своите активи, докато частните бяха принудени да ограничават кредитирането и да ожесточават кредитната политика. В същото време държавните банки имат раздут щат, не са усвоили в необходимия обем информационните технологии, чувстват дефицит от капитали. Тези финансови структури функционират на основата на търговските принципи, обаче чуждестранните аналитици оценяват тяхното положение като недостатъчно устойчиво, понеже значителен дял от кредитния портфейл на голямата четворка представлява операции държавни възложители, финансиране на проекти по усвояване на пустинните територии, развиване на текстилната промишленост.

Частният банков сектор в АРЕ е в сравнително благополучно положение. Ако печалбата на двете средни банкови компании “MIBank“ и “Egyptian American“ през 2000 г. се е намалила, то на други, като “ Commercial International Bank, National Societe Generale Bank, Egyptian British Bank“ е нараснала, въпреки увеличаването на резервите за покриване на безнадеждните дългове.

Чуждестранните банки в Египет имат подкрепата на ЦБ и не са подложени на риска за чуждестранните компании, например в Турция. Проблемите, свързани с ликвидността в известна степен намаляха след взетото решение да бъдат отменени изискванията, по силата на които банките трябва да държат 15 % от всичките си

депозити със срок повече от три години в ЦБ, без да се начисляват лихви.

Основни данни за развитието на египетската икономика

	2002 г.	2003 г. ¹	2004 г. ²
БВП /млрд. дол./	93,0	86,3	88,3
БВП /млрд. ег. Ф./	322,7	349,5	383,6
БВП на глава от насел. /дол./	1360	1240	1240
Прираст на реалния БВП /%/	3,9	4,3	5,3
Прираст на промишл. Производство /%/	5,0	5,5	6,0
Равнище на инфлацията /% ³	2,7	3,9	4,2
Равнище на безработицата /%/	11,5	10,0	10,0
Нарастване на паричната маса в обращение /%/	9,8	11,5	10,2
Официални валутни резерви /млрд. дол./	13,1	13,1	13,8
Бюджетен дефицит спрямо БВП /%/	3,7	4,2	3,8
Външен дълг спрямо БВП /% ⁴	31,7	35,0	34,9
Износ на стоки /млн. дол./	7079	7056	7431
Внос на стоки /млн. дол./	17481	18355	19309

Източник: *Economist Intelligence Unit*

¹ Прогноза

² Прогноза

³ годишно нарастване на потребителските цени на основните стоки

⁴ Към края на годината